

עא ואל תהי רשע בפני עצמך

שאני בבחינה התחתונה מאוד, מכל מקום כיון שאני בכלל בני ישראל, יש לי כח לעורר על ידי תפילתי כל העולמות, ויעשה לי יתברך שמו בקשתי, ויקבל יתברך נחת רוח מתפילתי.

זרע קודש להד"ק רבי נפתלי צבי מרדכישיץ זיע"א, פרשת ויגש

היצר הרע תופס האדם בענינים שבגד בה'

והתפשטו בגדו לאמר שכבה עמי, היצר הרע תופס את האדם להפילו ביאוש ומרה שחורה על ידי בגדו, היינו בענינים שבגד בה' על ידי מעשיו הרעים, ובכל עת שבה לעבודת ה' לתורה ולתפלה או מידות מעמיד הוא נגדו כל זאת, מתוך הכוונה "לאמר שכבה עמי", מה תועיל שוב עבודתך לה', הדבק בחיי תענוגים ותאוות.

אך מי שהוא פקח, מקיים "ויעזוב בגדו אצלה", היינו שעזוב אותם, ואומר: את הנעשה אין להשיב, אבל מעתה מקבל אני על עצמי עול מלכות שמים,

ע ואל תהי רשע בפני עצמך

לתקן בפעם אחרת הפגמים שלו, ולא עתה בשעת העבודה.

תפארת שלמה להד"ק רבי שלמה מרדכיסקי זיע"א, פרשת ואתחנן

דרך לכל אחד מיישראל איד לבוא להתפלל

התורה הקדושה לימדה אותנו דרך איד לבוא להתפלל לפני יתברך שמו, לכל יפול לב האדם (עליו) ולומר איד אשא פני לעמוד להתפלל לפני יתברך שמו, ואני איני ראוי במעשי לזה, בפרט אם יזכור חסאיו שחטא לפני יתברך שמו. נותנת התורה עצה להאדם להשיב אל לבו, אמת שמפאת עצמי ומעשי אני הבל וריק, אבל אבוא לפני יתברך שמו בזכות אבותינו אברהם יצחק יעקב, כיון שאני אחוז בקדושתם, כי יעקב חבל נחלתו, ומי שאחוז בחבל למטה (מניעני) החבל למעלה, אף שהוא ארוך (הרבה) מאוד, וזה האוחז רחוק הרבה מראש החבל, עם כל זה על ידי (אחיזתו) מניעני למעלה, ולכן אף שאמת

עג ואל תהי רשע בפני עיגמד

והנה במלחמה זו יש שני דברים קשים לאדם שמתישים כוחו, א' הוא שאינו מלומד במלחמה כמו שהוא מלומד ורגיל במין מלחמה זו, יצרו הרע, ב' שהרכבת האדם חובקת דברי היצר בכל אשר יאמר אליו, בעניני האיסור לגנוב ולגזול ולגאות ולאכול כל אשר תאוה נפשו, וזה ימנעהו מלשמוע אל דברי התורה והמצוות. ומה גם אחר שנכשל בעבירות רבות שפיתוספו כוחות הרע שנולדו מפעשיו הרעים, כמו שפירשתי במקומות אחרים, והרי הוא ביניהם כחרדה שאין לה הופקין.

לזה בא דבר ה' כאן, ואמר כי תצא למלחמה וראית בעיניי שכלך סוס ורכב, "סוס" כנגד מה שהוא היצר סוס מוכן למלחמה, מה שאינו כן האדם, "רכב" כנגד הרכבת האדם שנוטה וחושקת לדברים, ואומרו עם רב ממך, כנגד כוחות הרע שניתוספו ממנו מצד מעשיו הרעים כמו שאמרנו, אף על פי כן בא דברו הטוב ואמר לא תירא מהם, והטעם הוא כי ה' אלהיך עמך, פירושו הן אמת אם היית בא למלחמה בכח אין בך כח לעמוד במלחמה זו, אבל כיון שה' אלהיך

עב ואל תהי רשע בפני עיגמד

ולעבוד אותו יתברך, ועל ידי זה "יניס" ממנו ומפיתויו.

תורת אבות בשם הרה"ק רבי משה מקוביץ
זיע"א, פרשת וישב

יקיים המצוות בשמחה כאילו לא חסא מצוילם

"סור מרע ועשה טוב", בשעה שאתה עושה טוב היה בעיניך כאילו היית סר מרע כל ימי חיך, ומעולם לא עשית כל רע, כדי שתוכל לעשות הטוב בשמחה פנימית.

תורת אבות בשם חס"ק רבי מרדכי מלכוביץ
זיע"א

**אין להתייאש מחמת העצירות שבידו
כי הקב"ה מסייע לבא לישראל**

כי תצא למלחמה וגי', אולי שרמז הכתוב מלחמת האדם עם יצרן, ובא להסיר מלבבו מורד, ואמר כי תצא למלחמה הידועה שאין גדולה ממנה.

ע"ה ואל תהי' רשע בפני עצמך

העצבות שאחר העבירה חשובה ליצר יותר מהעבירה

זאת תהיה תורת המצורע וכו', על דרך שפירש רבנו הקדוש מו"ה אלמלך צוקלי"ה בפסוק הרגני נא הרג ואל אראה ברעתי, והוצא לנו מדבריו הקדושים שעיקר מה שנאמר "וחטאתי נגדי תמיד" הוא דוקא קודם התפילה ועשיות המצוות, ובשעה שעוסק בעניני גשמיות, אבל בעת עמדו בתפילה צריך להיות בשמחה ובהתלהבות גדול, באהבה ויראה, ולא יעלה כלל על מחשבתו מהעבירות שקדם, כי זה הוא עצת היצר הרע, כי יותר חשוב להיצר הרע העצבות שאחר עשיית העבירה מהעבירה גופא, כדי שיוכל להפילו לעצבות, כידוע זה בשם רבינו הקדוש (=החזו"ה) מלובלין צוקלי"ל.

אמרי נעם לזה"ק רבי מאיר מדיזקוב זיע"א.
פרשת מצורע

ע"ה ואל תהי' רשע בפני עצמך

עמך, כחו גדול להצילך, כי כשבא אדם ליטהר ימינו יתברך מקבלתו ונדבק לה' והוא יכניע מציריו...
וכן הוא אומר (תהלים לז, לב) צופה רשע לצדיק וגו' ה' לא יעזבנו בידו, ואמרו ז"ל (קידושין ל:)
שהכתוב מדבר על יצר הרע שהוא מתגבר על האדם.
וה' עוזרו ומצילו מידו.

אור החיים הקדוש פרשת שופטים

השרוי תמיד בדאגה מעוונותיו אינו יכול להגיע לשלמות בעבודת השם

אמר: כשאדם הולך תדיר שרוי בדאגות, ואפילו בדאגות עוונות, ואין לו שמחה, אינו יכול בשום אופן לבוא לשלמות העבודה, כמה זאת אמר: קוב"ה לא שרליא באתר חסר וכו'. וזהו מאמר הכתוב "כי עוונתי אגיד אדאג מחטאתי" וגו', היינו אם כי כל דאגותי הם דאגות עוונות, בכל זאת "זאוני חיים עצמך".
תורת אבות בשם חס"ק רבי אברהם מסלונים זיע"א